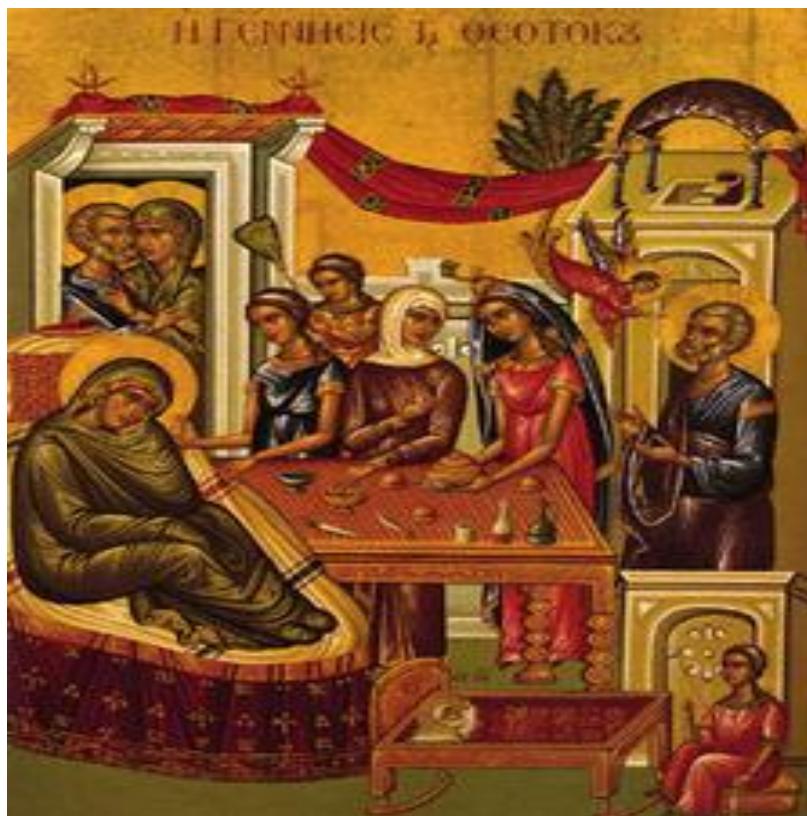

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023.
ΠΕΜΠΤΗ. ΙΔ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

„Ηχος δ'.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς
‘Υπεραγίας Θεοτόκου. Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Μάρτυρος Σώζοντος καὶ του
Δανιήλ οσίου του Κατουνακιώτου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

**Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε
οὐ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἔξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω**

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
οὐ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, οὐ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, οὐ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
οὐ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

οὐ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι

πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·

ποτιοῦσι πάντα τὰ Θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·

ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αύτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·

καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἔρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

ὅρη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αύτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ Θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εύρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ᾧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἢτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν

τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, Ψαλὼ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·
ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ
εὔφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν είρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,

όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρυ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ό β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ

μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν
ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ᾧ
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἔκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῷς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἔστιν.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου **Ὕχος α'** **Τῶν**
οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παγκοσμίου τῷ κόσμῳ, χαρᾶς
ἀνέτειλαν, αἱ νοηταὶ ἀκτῖνες,
προμηνύουσαι πᾶσι, τὸν ἥλιον τῆς δόξης,
Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐν τῇ γεννήσει σου
Ἄχραντε· σὺ γάρ μεσῆτις ἐδείχθης τῆς
ἀληθοῦς, εὔφροσύνης τε καὶ χάριτος.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὕχος α'.

Ἡ προεόρτιος αὕτη, δόξα σου Ἄχραντε,
προκαταγγέλλει πᾶσι, τὰς τῆς σῆς
εὔμενείας, λαοῖς εὔεργεσίας· σὺ γὰρ τῆς
νῦν, εὔφροσύνης ἡ πρόξενος, καὶ τῆς
μελλούσης αἰτία χαρᾶς ἡμῖν, καὶ τρυφῆς
Θείας ἀπόλαυσις.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

„Ηχος α'.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη, καὶ θεοτόκος ἀγνή,
τῶν προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυΐδ ἡ
θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ,
καὶ τῆς Ἀννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ
Ἄδαμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς,
ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στίχ. “Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τοῦ Ἅγιου Ἡχος δ' Ἔδωκας
σημείωσιν.**

Σθένει δυναμούμενος, τὸ ἀσθενές σου
Μακάριε, τοῦ ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν,
θελήσει φορέσαντος, τῶν Μαρτύρων
δρόμον, διήνυσας χαίρων, καὶ τὸν
ἀνίσχυρον ἔχθρόν, ὠραιοτάτοις ποσὶ[·]
συνέτριψας· διὸ σοι ἀνεπλέξατο,
νικητικὰ διαδήματα, Ἰησοῦς ὁ
φιλάνθρωπος καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

„Ηχος δ'.

Ἐχθροὺς ἐτραυμάτισας, τῷ
τραυματίζεσθαι· Ἐνδοξε, καὶ εἰς γῆν
κατηδάφισας, Σταυρὸν ὄπλισάμενος, καὶ
τὴν παντευχίαν, περιβεβλημένος, τὴν
ἀδιάρρηκτον σαφῶς, καὶ τὴν ἀγάπην

ένστερνισάμενος, τοῦ σὲ πρὸς τὰ
βασίλεια, τὰ νοητὰ μετοικήσαντος, ως
ἀήτητον Μάρτυρα, ως ούρανιον
ἄνθρωπον.

Στίχ. “Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος δ'.

Σωτῆρα καὶ Κύριον, τὸν ὑπὲρ σοῦ τὰ
ἔκούσια, ὑποστάντα παθήματα, σαφῶς
ἐκμιμούμενος, ἀθλοφόρε Σώζων, σαυτὸν
ἔκουσίως, πρὸς αἰκισμοὺς πρὸς ἐκτομάς,
πρὸς ἀνυποίστους βασάνους δέδωκας·

διὸ σὲ ἀντημείψατο, ἐπουρανίοις
χαρίσμασι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων σε, τοῖς
ποθοῦσιν ἀνέδειξε.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ὅχος
δ.'**

Τὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν, Παναγία
Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς
γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ
Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.
Αὕτὸν ἱκετεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ
δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς
ἐλπίδας θεμένων, **Θεοτόκε πανύμνητε
καὶ ἀπειρόγαμε.**

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
 Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας προκείμενον.
Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας Ἡχος πλ. α'.
 Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με,
 καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.
 Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ
 ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.
Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς
 προσευχῆς μου. ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ
 στόματός μου.
 Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ
 ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Ο διάκονος:

- **Εἴτωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν**
 πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
 καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἔλέησον.
- **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου)**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου)**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν

τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

• **Κύριε ἔλεησον (ἄπαξ)**

“Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἄμην.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἡγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ

Ἄγιω Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **"Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,**
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ό Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ

άνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. δ' "Ω τοῦ παραδόξου

Θαύματος.

"Ω τοῦ παραδόξου Θαύματος! ὡς ἔξ ἀγόνου μητρός, καὶ ἀκάρπου στειρώσεως, ράβδος ἄνθος φέρουσα, ἀναφύεται σήμερον, ἡ Θεομήτωρ καὶ ἀπειρόγαμος, ἐκ τῶν δικαίων Ἰωακεὶμ

καὶ Ἀννης· ὅθεν καὶ χαίρει νῦν,

Προφητῶν τὸ σύστημα, Πατριαρχῶν, πᾶσα ἡ ὄμήγυρις, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. **"Ακουσον, Θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός**

**σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ
κάλλους σου.**

Σήμερον Δαυΐδ ἀγάλλεται, καὶ, Ἱεσσαὶ
νῦν σκιρτᾷ καὶ Λευΐ μεγαλύνεται, καὶ
χαίρει τῷ πνεύματι, Ἰωακεὶμ ὁ δίκαιος,
καὶ ἀτεκνία τῆς Ἀννης λύεται, τῇ σῇ
γεννήσει Μαρία ἄχραντε, Θεοχαρίτωτε·
καὶ Ἅγγέλων σύστημα, σὺν τοῖς βροτοῖς,
πάντες μακαρίζομεν, τὴν θείαν μήτραν
σου.

Στιχ. **Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν
οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.**

Χαίροις τῶν βροτῶν τὸ σύστημα· Χαῖρε
Κυρίου ναέ· χαῖρε ὅρος τὸ ἄγιον· χαῖρε
Θεία τράπεζα· χαῖρε λύχνε ὄλόφωτε,
χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὄρθιοδόξων σεμνή·
χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
χαῖρε πανάμωμε· χαῖρε θρόνε πύρινε·
χαῖρε σκηνή· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε· χαῖρε ἡ
πάντων ἐλπίς.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος δ'
Γερμανοῦ.**

**Ἡ παγκόσμιος, χαρά, ἐκ τῶν δικαίων
ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἀννης,**
ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι'
ὑπερβολὴν καθαρότητος, ναὸς Θεοῦ
ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ
ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς
ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ
τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς
Ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ὥημά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ήτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.**

Τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἘΚ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἘΚ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ως
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἄγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

**Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ' Κατεπλάγη
Ιωσὴφ.**

**Ἐκ τῆς ρίζης Ἱεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφύος τοῦ
Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται
σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα
καὶ καινουργεῖται, συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ
πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, Ἰωακεὶμ εύφραίνεται,
καὶ Ἀννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ
στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφόν
τῆς ζωῆς ἡμῶν.**

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου
δ'.**

**Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα
ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή,
μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σέ,
ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.**

Ο διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- 'Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἄμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἔκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ

άδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Απόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὅν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

‘Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντας Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,

προφήτου προιδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
 ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
 ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
 ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
 ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλάνθρωπος.

Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023.
ΠΕΜΠΤΗ. ΙΔ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
„Ηχος δ'.
Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς
‘Υπεραγίας Θεοτόκου. Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Μάρτυρος Σώζοντος καὶ του
Δανιήλ οσίου του Κατουνακιώτου.

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ
σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμην.

**“Ἄγιος ὁ Θεός, “Ἄγιος Ἰσχυρός, “Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἘΚ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἘΚ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον**

ήμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὗφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,**

πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
έκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εύσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

**Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὔλογησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,**

**νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (**ἐκ γ'**).**

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου (**ἐκ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἔξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ’ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἔβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἔσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἔως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα,
ώρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
 ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
 ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
 μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
 ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὡσεὶ[·]
 ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αύτοῦ·
 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
 ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
 αύτοῦ ἐλεγμούς.
 ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ,
 Κύριε ὁ Θεός μου.
 ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
 μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
 ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.
 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι
 διαπαντός.
 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.
 μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς

σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὄπισω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αύτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ό δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (έκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (έκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...**

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν

σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

έπ’ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
έπ’ ἐμέ. (διάψαλμα).

ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ’ ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.

οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·

μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;
μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῇ ἐπιλελησμένῃ;

κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ;
πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἔξηπορήθην.

έπ’ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
ἐμάκρυνας ἀπ’ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον

καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὔιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·

οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν

ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.
 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.
 εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.

εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εύλογει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εύλογει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
ἔμνήσθη ἡμερῶν ἀρχαίων, ἔμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἔμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ

πρόσωπόν σου ἀπ' ἔμοῦ, καὶ
όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·
ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς
ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου (**ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἄρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν Θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
 χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
 αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
 εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
 καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
 ὁδοιπορούντων, νοσούντων,
 καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
 σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
 ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
 χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
 τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς

καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ' Κατεπλάγη
Ιωσὴφ.

Ἐκ τῆς ρίζης ἵεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφύος τοῦ
Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται
σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα
καὶ καινουργεῖται, συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ
πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται,

καὶ Ἀννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, **καὶ τροφόν τῆς ζωῆς ἡμῶν.**

Δόξα ...

Ἐκ τῆς ρίζης Ἱεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται, συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται,
καὶ Ἀννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, **καὶ τροφόν τῆς ζωῆς ἡμῶν.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου δ'.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σέ, ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἄγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν Ἡχος α' Τοῦ
λίθου σφραγισθέντος.**

**Τεχθεῖσα παραδόξως, στειρωτικῶν ἐξ
ἀδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων,
ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὥραῖος φανεῖσα
γὰρ βλαστός, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὴν
ζωήν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, βιῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ
νῦν προόδῳ σου σεμνή, δόξα τῇ
παρθενίᾳ σου, δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου,
μόνη Πανάχραντε.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Τεχθεῖσα παραδόξως, στειρωτικῶν ἐξ
ἀδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων,
ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὥραῖος φανεῖσα
γὰρ βλαστός, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὴν
ζωήν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, βιῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ
νῦν προόδῳ σου σεμνή, δόξα τῇ**

**παρθενίᾳ σου, δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου,
μόνη Πανάχραντε.**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Ἡχος πλ. α'
Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

**Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται,
τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει
αύτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς
συνευφραίνονται· ἦν γὰρ προεῖδον
τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον
καὶ στάμνον καὶ ράβδον, νεφέλην πύλην
καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὅρος, γεννᾶται
σήμερον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται,
τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει
αύτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς
συνευφραίνονται· ἦν γὰρ προεῖδον
τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον
καὶ στάμνον καὶ ράβδον, νεφέλην πύλην
καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὅρος, γεννᾶται
σήμερον.**

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.

- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὕσσωπῷ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.

- διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εὶς ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Οἱ Κανόνες.

Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Γέννησιν ὑμνῶ τῆς Θεόπαιδος Κόρης.

Ιωσήφ. Ὡδὴ α' Ἡχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

**Γηθόμενοι σήμερον, μετ' εὔφροσύνης
ὑμνήσωμεν, τὸ θεῖον γενέθλιον, τῆς
Θεομήτορος· καὶ γὰρ τέτοκε, χαρὰν τῇ**

οίκουμένη, λύπην Προμήτορος
έξαφανίσασα.

Ἐκ στείρας προέρχεται, τῆς ἀμαρτίας ἡ
στείρωσις, ἦν νόμος προέγραψε, καὶ τὰ
κηρύγματα, προεδήλωσαν, τῶν θείων
Θεηγόρων, ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ
παναμώμητος.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τοῦ Βασιλέως
γεγένησαι, ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν αὐτοῦ
ποιούμενος, οἰκητήριον, τῆς Ἁγίας
Τριάδος, πιστοὺς ἀπεργάσεται ὁ
ὑπερούσιος.

Νυμφῶν ὡραιότατος, θρόνος Θεοῦ
ύψηλότατος, ἐδείχθης θεόνυμφε, ἐν ᾧ
καθίσας σαρκί, τοὺς καθημένους, ἐν
σκότει ἀπωλείας, ἐγερεῖ πρὸς γνώσεως,
φῶς ἀγαθότητι.

**Ποίημα Θεοφάνους. Κανών β', Ὡδὴ α',
τοῦ Ἅγιου Ἡχος δ' Θαλάσσης τὸ
έρυθραῖον.**

Σωθῆναι τοὺς τὴν σεπτήν σου σήμερον,
μνήμην γεραίροντας, ἀπὸ παντοίων
Σώζων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ
θλίψεων, τὸν εὔεργέτην Κύριον, νῦν
καθικέτευε πανένδοξε.

Άστέρα πυρσοφαῆ ἀνέδειξε, Χριστὸς ἐν
ὕψει σε, τῆς Ἔκκλησίας Μάρτυς ἀληθῶς,
ταῖς τῶν ἄθλων σου λάμψει, τὴν
οἰκουμένην ἅπασαν, καταλαμπρύνοντα
πανεύφημε.

Τοξεύσας ὑπομονῆς τοῖς βέλεσι, τοὺς τοῦ
Κυρίου ἔχθρούς, καὶ τῆς ἀνδρείας ξίφει
τὰ αὐτῶν, διακόψας στρατεύματα,
νικητικὸν διάδημα, Σώζων ἀπείληφας
μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἄσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ
συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας,
τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ
σοῦ ἀπάτορα.

Κανών α', Ωδὴ γ', τῆς Θεοτόκου Ἕχος δ'
"Οτι στεῖρα ἔτεκεν.

'Η γῆ ἡ κατάκαρπος, ἐκ γῆς ἀκάρπου
γεννᾶται, ἥτις καρπογονήσει, τὸν
γεωργὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωηφόρον
ἄσταχυν, τὸν τρέφοντα πάντας θείω
νεύματι.

Σήμερον ἐβλάστησε, τῆς Παρθενίας ἡ
ράβδος, ἐξ ἦς ἀνθήσει ἄνθος, ὁ
φυτουργὸς ἡμῶν Θεός, τὰ πονηρὰ
βλαστήματα, ἀποτέμνων ἄκρᾳ
ἀγαθότητι.

”Ιδε τὸ ἀλάξευτον, ὅρος ἐκ πέτρας
ἀγόνου, ἀποτεχθὲν τὸν λίθον,
καρπογονεῖ τὸν νοητόν, ὃς συντριβὴν
ἐργάσεται, τῶν ξοάνων πάντων τοῦ
ἀλάστορος.

Νόμου προχαράγματα, σὲ προεδήλωσαν
Κόρη· τὸν νομοδότην σὺ γάρ, νομίμων
δίχα ἐν γαστρὶ, κυοφορεῖς τηροῦντά σε,
ύπὲρ λόγον ἄφθορον ἀμίαντον.

**Κανών β', Ωδὴ γ', τοῦ Ἅγίου Ἡχος δ'
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.**

Αίμάτων σου αἱ ῥοαί, ποταμηδὸν διὰ
Χριστὸν ῥεύσασαι, πῦρ ἀσεβῶν ἔσβεσαν,
Μάρτυς ἀθλοφόρε ἀοίδιμε.

Ὑπέστης καρτερικῶς, τῶν αἰκισμῶν τὰς
προσβολάς, ἄρρηκτος, πύργος καθάπερ
”Ἐνδοξε, πλάνης καθελὼν τὸ ὄχύρωμα.

Καθεῖλες δαυΐτικῶς, ὡς Γολιὰθ τὸν
νοητὸν τύραννον, καὶ τὸ αὔτοῦ
στράτευμα, πίστεως σφενδόνη
Πανένδοξε.
Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν
ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας·
ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.
Ο Εἱρμὸς.

**Εύφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἴσχὺς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.**

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κάθισμα τοῦ Ἅγιου Ἡχος δ' Ταχὺ² προκατάλαβε.

**Ταχὺ προκατάλαβε σωθεὶς διὰ πίστεως,
Σώζων πολύαθλε, σωτήριος γέγονας,
χειμαζομένων λιμήν, προνοίᾳ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ· βρύεις γὰρ ίαμάτων,
ποταμοὺς τοῖς ποθοῦσι, παύεις**

άρρωστημάτων, τὸν φλογμὸν καθ'
έκάστην· διὸ τὴν θείαν μνήμην σου,
πίστει γεραίρομεν.

**Δόξα ... Καὶ νῦν .. Προεόρτιον Ἡχος
πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν.**

Ἄγαλλιάσθω ούρανός, γῆ εύφραινέσθω·
ό τοῦ Θεοῦ γὰρ ούρανός, ἐν γῇ ἐτέχθη, ἡ
Θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας, Ἡ στεῖρα
βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει
ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ. Ῥάβδος λέγων
ἐτέχθη μοι, ἐξ ἣς τὸ ἄνθος Χριστός,
ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυΐδ. "Οντως
θαῦμα παράδοξον!"

**Κανών α', Ωδὴ δ', τῆς Θεοτόκου Ἡχος
δ' Ὁ Είρμος.**

Ό καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου
Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἥλθεν
Ιησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ
καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα
Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάριαν.

Ὑπερτέρα τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Κόρη
τίκτεται, ἐν ἀγιωσύνῃ, οὔσα καὶ
καθάρσει ἀσύγκριτος, ἥτις τὴν κάθαρσιν
πάντων Χριστὸν τέξεται, ἀγιότητα, καὶ
παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἡ τῆς Ἀννης γεγένηται·
τὴν γὰρ ἐν κοιλίᾳ, μέλλουσαν χωρεῖν τὸν
μακάριον, καὶ μὴ χωρούμενον Λόγον,

άπεγέννησεν, ἀναγέννησιν, πᾶσι πιστοῖς
παρεχόμενον.

Νῦν ὁ ζόφος τῆς κακίας, ἐκμειοῦσθαι
ἀπάρχεται· ἡ γὰρ τοῦ ἡλίου, ἔμψυχος
νεφέλη ἀνέτειλε, στειρωτικῶν ἐκ
λαγόνων, ἡ πανάμωμος, ἡς τὴν γέννησιν,
τὴν φωταυγὴν ἑορτάσωμεν.

Ως κατάκαρπον ἐλαίαν, τὴν ἐκ ρίζης
βλαστήσασαν, Ἰεσσαὶ Παρθένε, Ἀννα σε
βλαστάνει βλαστάνουσαν, τὸν ἐλεήμονα
Λόγον, οὗ τὸ ἔλεος, καὶ ἡ ἀλήθεια, διὰ
παντός προπορεύεται.

**Κανών β', Ωδὴ δ', τοῦ Ἅγιου Ἡχος δ'
Ἐπαρθέντα σε ἴδοῦσα.**

Πυρπολούμενος ἀγάπῃ Θεοῦ Παμμάκαρ,
τὴν φρυγανώδη ἄπασαν, πλάνην τῶν
ἀθέων, ἔφλεξας τοῖς λόγοις σου, καὶ
χαίρων ἐκραυγαζες· Δόξα τῇ Δυνάμει σου
Κύριε.

Ἄγιότευκος ὑπάρχων ναὸς Κυρίου, εἰς
τὸν ναὸν εἰσέδραμες τῶν ἀθεωτάτων καὶ
τούτων σεβάσματα, γενναίως
συνέτριψας Μάρτυς ἀθλοφόρε
πανεύφημε.

Ιατρεῖον ἀναδέδεικται πάσης νόσου, τὸ
ἱερόν σου τέμενος, πίστει τοῖς φοιτῶσι

καὶ τὰς ἀριστείας σου, ἐν τούτῳ
γεραίρουσι, Σώζων ἀθλοφόρε θαυμάσιε.

Θεοτοκίον.

Ἄπειρογάμως ἐκύησας ὡς Παρθένε, καὶ
μετὰ τόκον ὥφθης παρθενεύουσα πάλιν·
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι
Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ
κραυγάζομεν.

**Κανών α', Ωδὴ ε', τῆς Θεοτόκου Ἡχος δ'
'Εξέστη τὰ σύμπαντα.**

Τὸ ἐσφραγισμένον νῦν βιβλίον
ἀποτίκτεται, ὅπερ ἀναγνώσεται
οὐδόλως, φύσεως νόμῳ βροτὸς
τηρούμενον, Λόγου εἰς κατοίκησιν
καθώς, βίβλοι προεδήλωσαν, θεηγόρων
ἐν πνεύματι.

Ἡ ἄμπελος σήμερον, ἔτέχθη ἡ σωτήριος,
ἥτις τὸν ἀκήρατον ἀνθήσει, βότρυν τὸν
θεῖον, γλεῦκος προχέοντα, ἐξ οὗ πᾶς ὁ
πίνων μυστικῶς, θείαν καὶ σωτήριον,
εὐφροσύνην καρπώσεται.

Σκιρτήσατε "Ἄγγελοι, ἀνθρώποις
συγχορεύοντες· σήμερον ἐκ στείρας ἡ
Παρθένος, ἀποτεχθεῖσα τὴν λύπην
ἔπαυσε, καὶ προοιμιάζεται χαράν, τοῖς
πανηγυρίζουσι, τὴν αὐτῆς θείαν
γέννησιν.

Θεῖος προδιέγραψε, Προφήτης
 προδηλότατα, τόμον σε καινὸν ἐν ὧ
 δακτύλῳ, Λόγος πατρῷῷ, Κόρη
 γραφήσεται, βίβλῳ καταγράφων τῆς
 ζωῆς, πάντας ἀγαθότητι, τούς αὐτῷ
 πειθαρχήσαντας.

**Κανών β', Ωδὴ ε', τοῦ Ἅγιου Ἡχος δ' Σὺ
 Κύριέ μου φῶς.**

Σὺ Μάρτυς τῷ φωτί, τῆς Τριάδος
 λαμπόμενος, ἐμείωσας ἀθεῖας,
 πολυθέου τὸν ζόφον, φωστὴρ ὄφθεὶς
 ἀείφωτος.

Σὺ ρόδον εὔανθοῦν, ἐρυθρῷ τῶν
 αἰμάτων σου, Μακάριε δεδειγμένος,
 εὔωδίᾳ θαυμάτων, τὸν κόσμον
 εὔωδίασας.

Σὺ βότρυς νοητός, τῆς ἀμπέλου ὑπάρχων
 Χριστοῦ, ἀνέβλυσας μαρτυρίου,
 εὔκατάνυκτον οἶνον, τοῖς πίστει σε
 δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἔχθρῶν
 προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα,
 τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε
 κεκτήμεθα.

**Κανών α', Ωδὴ ζ', τῆς Θεοτόκου Ἡχος δ'
Τὴν θείαν ταύτην.**

Ἐτέχθη σήμερον γέφυρα, μετάγουσα
πρὸς φῶς τὸ ἀνθρώπινον, κλῖμαξ
οὐράνιος, ὅρος Θεοῦ ἐμφανέστατον, ἡ
Θεοτόκος Κόρη ἦν μακαρίσωμεν.

὾ οὐράνιος Ἀννα προήγαγε, πορφύραν τὴν
τὸ ἔριον βάψασαν, τῆς σωματώσεως, τοῦ
Βασιλέως εἰς ὑστερον, ἦν ἐπαξίως πάντες
ύμνολογήσωμεν.

Πηγὴ νυνὶ προελήλυθε, ῥανίδος ἐκ
μικρᾶς ἡ Πανάμωμος, ἥτις τὴν ἄβυσσον,
τῆς σωτηρίας κυήσασα, πολυθεῖας
παύσει ἄπειρα ῥεύματα.

Ἄκαρπου ρίζης ἐβλάστησας, καὶ
πρόρριζον κακίας τὴν ἄκανθαν, τῷ ὑπὲρ
φύσιν σου, θείω βλαστῷ ἐναπέτεμες,
Θεογεννῆτορ Κόρη ἀειμακάριστε.

**Κανών β', Ωδὴ ζ', τοῦ Ἅγίου Ἡχος δ'
Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.**

Θύεσθαι, δι' ἀγάπην Θεοῦ προελόμενος,
ἄμωμον θῦμα καθάπερ, τῇ αὐτοῦ
τραπέζῃ προσενηνέχθης· διὰ τοῦτο,
εὔσεβῶς σε τιμῶμεν πανεύφημε.

Ἄβρόχως, διαπλεύσας τῆς πλάνης τὸ
πέλαγος, εἰς τὸν λιμένα τῆς ἄνω,
βασιλείας Μάρτυς, ἐγκαθωρμίσθης,
αἰωνίου ἀπολαύων γαλήνης μακάριε.

”Ονυξι, σιδηροῖς σου τὰ σπλάγχνα
κατέξανεν, ἀνηλεῶς ὁ διώκτης, ἀλλ’ εἰς
χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα, μετὰ δόξης
ἐναπέθου Παμμάκαρ ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

”Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων
καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν
τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως,
συλλαβοῦσα οὐκ ἔστενοχώρησε.

Ό Είρμὸς.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
ἡ Ἔκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων
λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι’ οἴκτον, ἐκ
τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἷματι.

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν Ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ²
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Κοντάκιον Προεόρτιον Ἡχος γ' Ἡ
Παρθένος σήμερον.**

Ἡ Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος

Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἄλυτος, τοῦ
οὐρανίου Νυμφίου, τίκτεται, ἀπὸ τῆς
στείρας θεοβουλήτως, ὅχημα, τοῦ Θεοῦ
Λόγου εύτρεπισθῆναι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ
προωρίσθη, ἡ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς
ὄντως ζωῆς.

‘Ο Οἶκος.

**Τῇ στειρευούσῃ καρπὸς ἐδόθη ἡ
Θεόπαις Μαρία·** ἦν προεῖδον ποτὲ θεῖοι
Προφῆται ἐν Πνεύματι· ταύτην ἡμεῖς
σήμερον ὄρῶντες, ἐν τοῖς κόλποις τῆς
Ἀννης σκιρτῶσαν, σὺν τῷ πιστῷ Ἰωακείμ,
νοητῶς πρὸς ἐστίασιν συνέλθωμεν, καὶ
τοὺς πόρρω καλέσωμεν, λέγοντες· Τοῦ
κόσμου νῦν ἡ ἀνάκλησις, ἐξ ἀκάρπου
γαστρὸς ἀνεβλάστησεν, ἡ θεία πύλη,
καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ Ζ' τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου, Μνήμη
τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Σώζοντος.**

Στίχοι.

Ἀντεῖχε Σώζων σώματος πρὸς αἰκίας,
Πρὸς τὸν μόνον σώζοντα τὴν ψυχὴν
βλέπων.

Ἐβδομάτη Σώζων θάνε, τυπτόμενος χρόα
λαμπρόν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων
Ἄποστόλων Εύόδου καὶ Ὁνησιφόρου.**

**ΟἍγιος Εύψυχιος ξίφει τελειοῦται.
Στίχοι.**

Εὕψυχος Εύψυχιος ἦν πρὸς τὸ ξίφος,
Χαίρων ὅτι πλάσαντι τὴν ψυχὴν θύει.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐορτάζεται ἡ κοίμησις
τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, τοῦ τῆς Λυκαόνων
Ἐπαρχίας, τρίτου δὲ Ἡγουμένου τῆς
Μονῆς τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἐπιλεγομένης
Βαθέος Ῥύακος.**

**Ταῖς τῶν σῶν Ἅγιων πρεσβείαις, ὁ Θεός,
έλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.**

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων
χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ
δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν

**περιζωσάμενοι, οἱ εύσεβείας ἔρασται
Παῖδες κραυγάζοντες· Εύλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὑμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
"Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
"Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αύτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αύτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αύτοῦ ἔως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

·Ο Είρμὸς.

Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους, ἐξ
ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος
ἐτμήθη, Χριστός, συνάψας τὰς
διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι,
σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
 μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
 τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
 καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
 Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
 καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
 Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὅντας Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
 μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Οτι σὲ αίνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος Ἡχος
β' Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Τῷ ὅπλῳ τοῦ τιμίου σου, Σταυροῦ
 θωρακισάμενος, ὁ Ἀθλοφόρος σου Λόγε,
 τὰς ἐναντίας δυνάμεις, στερρῶς
 ὑπερενίκησε, καὶ τοὺς τυράννους
 ἤσχυνε, καὶ ὑπὲρ σοῦ ἐνήθλησε, καὶ σοὶ
 χριστέ μου παντάναξ, συμβασιλεύει
 ἀπαύστως.

Θεοτοκίον Ἡχος δ' Τοῖς μαθηταῖς
συνέλθωμεν.

Ἄγαλλου κτίσις ἄπασα, τὴν χαρὰν
 αἰσθομένη, ἐξ Ἀννης τῆς θεόφρονος, ἥτις
 λέγεται Χάρις, Ἰωακείμ τε τοῦ θείου,
 τίκτεσθαι παρ' ἐλπίδα, Μαρίαν τὴν
 πανάχραντον καὶ ἀγνήν Θεοτόκον· ἦς ὁ
 καρπός, σωτηρία γέγονε τοῖς ἀνθρώποις,
 χριστὸς ὁ σαρκωθεὶς θεός, ἐξ αὐτῆς
 ἀπορρήτως.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
 αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
 αὐτοῦ· **Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**
 Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε
 αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
 Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,

καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς
εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο,
καὶ ἐκτίσθησαν.

"Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ
οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι
μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μόνου.

Ἡ ἔξιμολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
"Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

"Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὔφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ

τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ ,
ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν
αὐτῷ.

"Οτι εὔδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ
ύψωσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ύψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι
αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
έλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν
χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στιχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150).

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
εύήχοις, αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**Ο Άναγνώστης χῦμα τὸ
Δόξα** ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.
Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱός
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
έλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος” Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἔλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
όψομεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

**Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.**
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Τὴν ημέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **"Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Tὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Xριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς** ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Tῆς Παναγίας, ἀχράντου,**
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ό Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἀγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ

σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
σου Ἀγιε Ἅγιων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου,
καὶ εὔλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αίνων, Στιχηρὰ
Προσόμοια. Ἡχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.
Δεῦτε οἱ ἐξ Ἰδάμ, τὴν ἐκ Δαυΐδ φυεῖσαν,
καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν
Παρθένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.
Στίχ. "Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ
κλῖνον τὸ οὗς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ
λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός
σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ
κάλλους σου.

Αἶνον τῷ λυτρωτῇ, προσάξωμεν Κυρίῳ,
τῷ ἐκ τῆς στεῖρας δόντι, ἡμῖν τὴν
Θεότοκον, καὶ μόνην ἀειπάρθενον.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν
οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Σήμερον ἡ χαρά, πάσης τῆς οἰκουμένης,
στειρωτικῆς ἐκ μήτρας, γεννᾶται
παραδόξως, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος β'.

Ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα Θεοῦ
κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον
νηδύος προῆκται, τῆς Ἀννης
ἡγλαϊσμένης, τῆς ἀϊδίου οὐσίας τὸ θεῖον
τέμενος· δι’ ἣς ἵταμός Ἀδης
καταπεπάτηται, καὶ παγγενῆ Εὔα ἐν
ἀσφαλεῖ ζωῆ είσοικίζεται· ταύτῃ ἐπαξίως
ἐκβοήσωμεν, Μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εύλογημένος.

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου "Υψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῆ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἲλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Άπολυτίκιον Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ιωσήφ.

**Ἐκ τῆς ρίζης Ἱεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφύος τοῦ
Δαυΐδ, ἡ Θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται
σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα
καὶ καινουργεῖται, συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ
πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, Ἱωακεὶμ εὐφραίνεται,
καὶ Ἀννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ**

**στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφόν
τῆς ζωῆς ἡμῶν.**

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου
δ'.**

**“Οτι πάντων ὑπάρχεις, τῶν ποιημάτων
ύπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ
εὔποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν
σε· ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ο διάκονος:

**Ἄπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
ἐὰν δὲ θὰ γίνει ἡ Θ. Λειτουργία).**

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'.

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν.**

**Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ.**

ΠΕΜΠΤΗ ΙΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

**Πρὸς Γαλάτας Ἔπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 1:1-3, 20-24; 2:1-5.**

**Παῦλος ἀπόστολος, (οὐκ ἀπ'
ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ
ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν), καὶ οἱ σὺν
ἔμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἵδοὺ**

ένώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι.
 "Επειτα ἥλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας
 καὶ τῆς Κιλικίας." Ήμην δὲ ἀγνοούμενος
 τῷ προσώπῳ ταῖς Ἔκκλησίαις τῆς
 Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· μόνον δὲ
 ἀκούοντες ἦσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε,
 νῦν εὔαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε
 ἐπόρθει· καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν.
 "Επειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν
 ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα,
 συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· ἀνέβην δὲ
 κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς
 τὸ Εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν· κατ' ἵδιαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν,
 μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. Ἄλλ'
 οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, "Ελλην ὅν,
 ἡναγκάσθη περιτμηθῆναι· διὰ δὲ τοὺς
 παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες
 παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν
 ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν· οἵς
 οὐδὲ πρὸς ὄραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ,
 ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ
 πρὸς ὑμᾶς.

Άλληλούϊα Ἡχος α'.

'Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
 θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. 'Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
 ἀγίων.

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.**

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΙΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ε' 1 – 20.

**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν
τῆς Θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν**

Γεργεσηνῶν. ²Καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ
τοῦ πλοίου εύθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ
τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι
ἀκαθάρτῳ, ³ὅς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν
τοῖς μνήμασι, καὶ οὕτε ἀλύσεσιν ούδεις
ἥδυνατο αὐτὸν δῆσαι, ⁴διὰ τὸ αὐτὸν
πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσι δεδέσθαι,
καὶ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις
καὶ τὰς πέδας συντετρῖφθαι, καὶ ούδεις
ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι· ⁵καὶ διὰ παντὸς
νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐν
τοῖς ὅρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων
ἐαυτὸν λίθοις. ⁶Ιδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ
μακρόθεν ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν
αὐτὸν, ⁷καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει· Τί
ἔμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ
ὑψίστου; ὄρκίζω σε τὸν Θεόν, μή με

βασανίσης. ⁸ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. ⁹καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί ὄνομά σοι; καὶ ἀπεκρίθη λέγων· Λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοί ἔσμεν. ¹⁰καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας. ¹¹Ἶν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη πρὸς τῷ ὅρει· ¹²καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. ¹³καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὔθέως ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. ¹⁴καὶ οἱ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἐξῆλθον ἴδεῖν τί ἔστι τὸ γεγονός. ¹⁵καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἰματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν. ¹⁶καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἴδοντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. ¹⁷καὶ ἥρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὄριων αὐτῶν. ¹⁸καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ

δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ἦ. ¹⁹καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· "Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος πεποίηκε καὶ ἡλέησέ σε. ²⁰Καὶ ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἔθαύμαζον.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- "Ετι δεόμεθα ύπερ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ύπερ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - "Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπερ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**
"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Απόλυτις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ο Άναγνώστης: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ὅν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

**τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε
έλέησον, Κύριε έλέησον, Κύριε έλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὸσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
έλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.**

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023.
ΠΕΜΠΤΗ. ΙΔ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

„Ηχος δ'.

**Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς
‘Υπεραγίας Θεοτόκου. Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Μάρτυρος Σώζοντος καὶ του
Δανιήλ οσίου του Κατουνακιώτου.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

**Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός καὶ
 του Υιού καὶ του Αγίου Πνεύματος, νυν
 καὶ αεί καὶ εις τους αιώνας των αιώνων.**

Αμήν.

Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
 σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
 εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
 Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
 μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου

Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν”Εθνους, πάσης
Ἄρχης καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως,
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εὔφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὔσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἄντιφωνον Α’.

Στίχ. Ἀγαθόν τό ἔξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου,
ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρωΐ τό ἔλεός
σου καὶ τήν ἀλήθειάν σου κατά νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. "Οτι εύθύς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν καὶ
οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
**Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἄμην.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καί σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Αντιφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν,
εύπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ό,
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἢτις οὐ σαλευθησεται.
Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς
θαλάσσης θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ό
Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν
σφόδρα, τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Δόξα. Πατρί Καὶ νῦν ..

‘Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
 ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
 διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
 ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
 σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας. Εἴς ὅν τῆς ἀγίας
 Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
 τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
 μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

Αντιφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ
Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι
ἡμῶν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐν ἔξομολογησει, καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. ὅτι

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. "Οτι Θεός μέγας, Κύριος καὶ
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

ή

Αντίφωνον Β.'

Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Προφθάσωμεν τό πρόσωπον
αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, "Οτι Θεός μέγας
Κύριος, καὶ βασιλεύς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Στίχ. "Οτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὑψη τῶν ὄρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν..

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ό μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, Εἴς ὧν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Άπολυτίκιον Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Ἐκ τῆς ρίζης ἵεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται, συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, Ἱωακεὶμ εὔφραινεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ

**στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφόν
τῆς ζωῆς ἡμῶν.**

**Στίχ. β'. Τοῖς Ἅγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.**

**Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ' Κατεπλάγη
Ιωσήφ.**

**Ἐκ τῆς ρίζης Ἱεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφύος τοῦ
Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται
σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα
καὶ καινουργεῖται, συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ
πατριὰὶ τῶν ἐθνῶν, Ἱωακεὶμ εὐφραίνεται,
καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ
στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφόν
τῆς ζωῆς ἡμῶν.**

Εἰσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι Ἄλληλούϊα.**

**Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ' Κατεπλάγη
Ιωσήφ.**

**Ἐκ τῆς ρίζης Ἱεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφύος τοῦ
Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται
σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα**

καὶ καινουργεῖται, συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ
πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται,
καὶ Ἀννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ
στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφόν
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

**Ἀπολυτίκιον του Αγίου του Ιερού
Ναού.**

**Κοντάκιον Ἄχος γ' Ἡ Παρθένος
σήμερον.**

Ἡ Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος
Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἄλυτος, τοῦ
οὐρανίου Νυμφίου, τίκτεται, ἀπὸ τῆς
στείρας θεοβουλήτως, ὅχημα, τοῦ Θεοῦ
Λόγου εύτρεπισθῆναι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ
προωρίσθη, ἡ Θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς
ὄντως ζωῆς.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

὾ Θεὸς ὁ Ἄγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό¹
τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ²
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ

όμοιώσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
έκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὅσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

**"Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.
**'Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἄμην.**

**Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Δύναμις.**

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἴσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'.

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος
 αὐτῶν.**

**Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν
 Θεοῦ.**

ΠΕΜΠΤΗ ΙΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

**Πρὸς Γαλάτας Ἔπιστολῆς Παύλου τὸ
 Ἀνάγνωσμα 1:1-3, 20-24; 2:1-5.**

Παῦλος ἀπόστολος, (οὐκ ἀπ'
 ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ
 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ
 ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν), καὶ οἱ σὺν
 ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς

Γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
 Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ δὲ γράφω ὑμῖν, ἵδοὺ
 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι.

"Ἐπειτα ἤλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας
 καὶ τῆς Κιλικίας." Ήμην δὲ ἀγνοούμενος
 τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
 Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· μόνον δὲ
 ἀκούοντες ἤσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε,

νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε
ἐπόρθει· καὶ ἐδόξαζον ἐν ἑμοὶ τὸν Θεόν.
”Επειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν
ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα,
συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· ἀνέβην δὲ
κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς
τὸ Εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς
ἔθνεσιν· κατ’ ἴδιαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν,
μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. Ἄλλ
οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἑμοί, “Ἐλλην ὅν,
ἡναγκάσθη περιτμηθῆναι· διὰ δὲ τοὺς
παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες
παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν
ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν· οἵς
οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ,
ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ
πρὸς ὑμᾶς.

Ἄλληλούϊα Ἡχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
ἀγίων.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Μάρκον** ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΙΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

'Εκ τοῦ κατὰ Μάρκου ε' 1 – 20.

Τῶν καιρῶν ἐκείνων ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς Θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν

Γεργεσηνῶν. ²Καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εύθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, ³ὅς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ οὕτε ἀλύσεσιν οὔδεὶς ἥδυνατο αὐτὸν δῆσαι, ⁴διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσι δεδέσθαι, καὶ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντερῆθαι, καὶ οὔδεὶς ἵσχυεν αὐτὸν δαμάσαι. ⁵καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐν τοῖς ὅρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἐαυτὸν λίθοις. ⁶Ιδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν αὐτὸν, ⁷καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει· Τί ἔμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὄρκίζω σε τὸν Θεόν, μή με βασανίσῃς. ⁸ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· "Ἐξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. ⁹καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί ὄνομά σοι; καὶ ἀπεκρίθη λέγων· Λεγεών ὄνομά μοι, ὅτι πολλοί ἐσμεν. ¹⁰καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας. ¹¹Ἔν δὲ

έκει ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη πρὸς τῷ ὅρει· ¹²καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαιμονες λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. ¹³καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εύθέως ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἥσαν δὲ ὡς δισχίλιοι καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. ¹⁴καὶ οἱ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἐξῆλθον οἱδεῖν τί ἔστι τὸ γεγονός. ¹⁵καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ίματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα, καὶ ἔφοβήθησαν. ¹⁶καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ιδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. ¹⁷καὶ ἥρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὄριών αὐτῶν. ¹⁸καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ἦ. ¹⁹καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· "Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος πεποίηκε καὶ ἡλέησέ σε. ²⁰Καὶ ἀπῆλθε καὶ ἥρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει

**ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες
ἔθαύμαζον.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ
ἐλέησον.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ
ἐλέησον.**

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

**"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).**

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

**"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.**

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

**"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων**

τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὔχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἰκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ίκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δῷης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

"Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

**Οι τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ύποδεξόμενοι.**

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

**Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.**

**Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὄδοις εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἅγιου. Εὔδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
Θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
Ἄγιου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
Θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,

Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

Διά τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
΄Αγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
όμοιογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

**΄Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς Θύρας, τὰς Θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ¹
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ
Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς

έκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
➤ Ἄμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

"Ελεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

"Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

"Εχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

"Ἄξιον καὶ δίκαιον ἔστι.

**Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσσανὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὄμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,

τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ύμνοῦμεν, σὲ εύλογοῦμεν, σοὶ
εύχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως.

”Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

’Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἑκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθιτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.

Καὶ ᾖν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ
Ἅγιου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου
θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὔκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἑκκλησιῶν,
σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς
τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ

υίοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾶ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

὾οτιανὸς ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

“Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἵτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

‘Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ᾧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγιου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆς καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς

αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εύπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
 ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
 καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
 ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἔαυτῶν κεφαλὰς
 εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
 ὄχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
 ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
 ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
 σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
 εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
 Ἅγίου κοινωνίαν.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὔλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
 ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
 ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἕνω τῷ Πατρὶ¹
 συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
 συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου
 χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
 Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
 δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

·Ο Θεὸς ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
έλεησον με. (3).

Πρόσχωμεν
Τὰ Ἀγια τοῖς Ἅγιοις.

**Εἶς ἄγιος, εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.**

Κοινωνικόν.

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ρήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἄμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ῆχος β'.

**Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὗτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἀφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωήν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

**Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εύλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Ἀπόλυσις.

**ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, οὗ τὴν Ὑψωσιν ἐορτάζομεν,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ
τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου
καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων,
τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ
πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι**

ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ
έλεήμων Θεός.

καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.